

Gemberkleur (memento mori)

Noem het eenvoudig
Een beetje doodgaan.
Dit bedreigde bos dat als Icarus
Zijn rijk bladerkleed gestaag verliest
In het rossig zonnenschijnsel.

Noem het stilletjes
Een beetje doodgaan:
'Les feuilles mortes sortent ...'
Als verdorde liefdes
Grijs tot witte as smeulend.

Bladerval, ook een vleug engelenval.
Van gelig groen tot gemberglans.
Welhaast dans op rituele cadans.
Regen druppelt stromen van tranen.
Grift met nijd zijn strakke schriftuur.

Als verglaasd is de ruige aanblik
Van betonijzer en rupsbanden,
Geprent in weke modderbrij.
In een huidplooi van moeder aarde
Zie je de fingerprint van de mens.

Paul SACCASYN, Lappersfort Poets Society
Nov. 08, memento mori